

ถอดบทเรียนจากการประชุมวิชาการ HA National Forum ครั้งที่ 16

“เดินตามทำนองใจ”

วันพุธที่ 11 มีนาคม 2558 เวลา 10.30 – 12.00 น.

ณ ห้อง Sapphire 201 ศูนย์การประชุม IMPACT Forum เมืองทองธานี

ดร.ประมวล เพ็งจันทร์

นักวิชาการอิสระ

นายชัยพร นำประทีป

นักวิชาการอิสระ

เริ่มต้นการอภิปรายโดย **นายชัยพร นำประทีป นักวิชาการอิสระ** เล่าว่า เราทุกคนต่างมีทำนองใจ เป็นของตัวเอง ในทำนองเหล่านั้นบางเวลาเคลื่อนช้า บางเวลาก็ผ่านไปอย่างรวดเร็ว บางครั้งมีพัก บางครั้งราว จะพุ่งทะยานไปข้างหน้า ท่วงทำนองที่อยู่ในใจแต่ละคน บางจังหวะ บางเวลาท่วงทำนองของเราจะซ้อนทับกัน คล้ายคลึงกับทำนองใจของผู้อื่น เราจึงมีโอกาสได้พบกัน ทำงานด้วยกัน และอยู่ร่วมกัน บางคนสามารถสร้าง ท่วงทำนองใจของตัวเอง โดยเดินตามที่จะเรียนรู้ ถูก ผิด เต็มโตไปกับท่วงทำนอง บางคนไม่สงบพอจะมองเข้าไป ในใจตัวเอง ก็ไม่ทำตาม ซึ่งไม่ผิดแต่คือความแตกต่าง ทั้งเรื่องเก่าเรื่องใหม่ จบและเริ่ม ดำเนินไปไม่เคยหยุด トラบเท่าที่เรายังมีลมหายใจ

จากนั้น **ดร.ประมวล เพ็งจันทร์ นักวิชาการอิสระ** อธิบายถึงคำว่า “วิถีแห่งธรรมชาติ” คือการรู้สึก ไว้นั่นคือใจธรรมชาติ การเปลี่ยนวิถีชีวิตจากเดิมที่มีชีวิตอยู่ด้วยการครอบครองแสวงหา เป็นจิตที่ไม่ปรุงแต่ง รับรู้เพียงจิตที่เบิกบาน จากที่เคยมีประสบการณ์อยู่ในภาวะขาดน้ำ ขาดอาหาร และเป็นลมไป จะรู้สึกดีทุกครั้ง เมื่อตื่นขึ้นมา แล้วรู้สึกตัวว่ามีชีวิตอยู่ เหมือนได้เกิดใหม่ทุกครั้ง

ทุกคนคงเคยได้ยินคำพูดที่ว่า “จินตนาการสำคัญกว่าความรู้” โดยไม่ว่าคนที่กล่าวคำพูดนี้จะเป็นผู้ที่มีความรู้แล้วชอบจินตนาการ หรือเป็นผู้ที่ชอบจินตนาการเพื่อให้เกิดความรู้ หรือเป็นทั้ง 2 อย่าง แต่สุดท้าย นายอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ก็กลายเป็นผู้ที่มีความรู้ในระดับหัตถจารย์ รวมถึงการเป็นเจ้าของทฤษฎีความรู้ที่ส่งผล สั่นสะเทือนไปทั่วโลก ส่วนคำว่า “เดินตามทำนองใจ” ตามแนวคิดหลักของการประชุมในหัวข้อ “จินตนาการ สร้างสรรค์คุณภาพ” นั้น คุณภาพถือเป็นความรู้ ส่วนจินตนาการนอกจากจะทำให้เราสามารถเข้าถึงความรู้ ยังช่วยแปลความรู้ให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีสีสัน หลากหลายรูปแบบ ชวนให้รับรู้ ซึ่งทั้งความรู้และ จินตนาการต่างมีประโยชน์ที่เกื้อกูลกัน จึงควรเปิดใจที่จะเรียนรู้ และฝึกฝน ให้มีทักษะทั้ง 2 อย่างไปด้วยกัน โดยลองจินตนาการดูว่า หากคนมีจินตนาการสร้างสรรค์ แต่ไร้ความรู้ทางมาตรฐานคุณภาพ จินตนาการที่ได้ คิดสร้างสรรค์ขึ้นมา อาจจะกลายเป็นของเสียเปล่า เนื่องจากอ่อนแอกันสารทางความรู้ หรือถ้ามีความรู้ทาง มาตรฐานแต่ไร้จินตนาการสร้างสรรค์ แล้วสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ ความรู้ที่ต้องนำไปสู่การเรียนรู้หรือปฏิบัติ คง คล้ายต้นไม้ที่ได้น้ำน้อย ถึงต้นไม้จะไม่ตายแต่จะไม่สดชื่น แต่ถ้าได้ลำดับความสำคัญก่อนหลัง ระหว่าง

ಬುಲೆಬುಲೆಬುಲೆಬುಲೆಬುಲೆಬುಲೆಬುಲೆಬುಲೆ

นายเอกกนก พนาดำรง

นางสาวสมใจ เนียมหอม